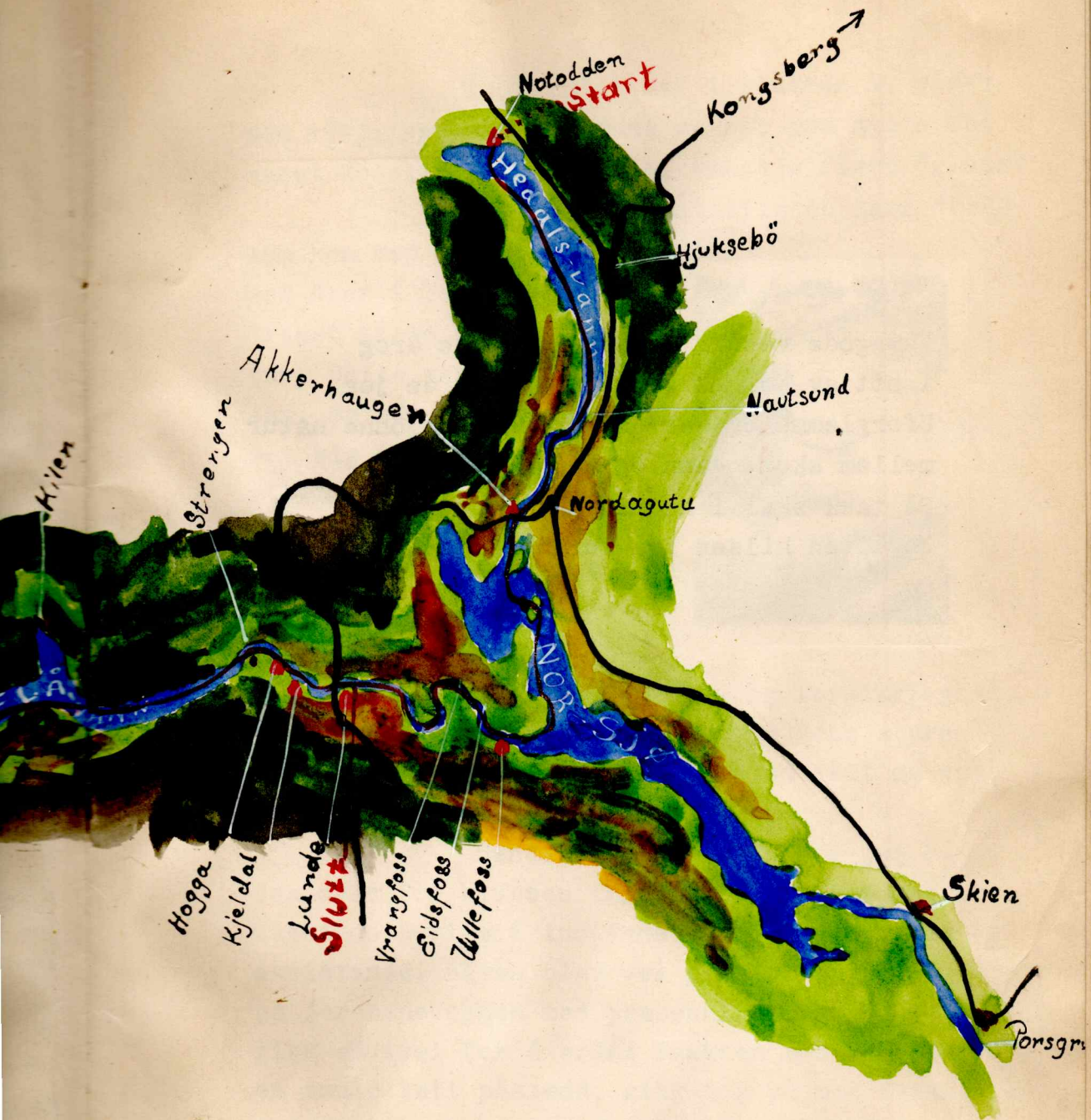


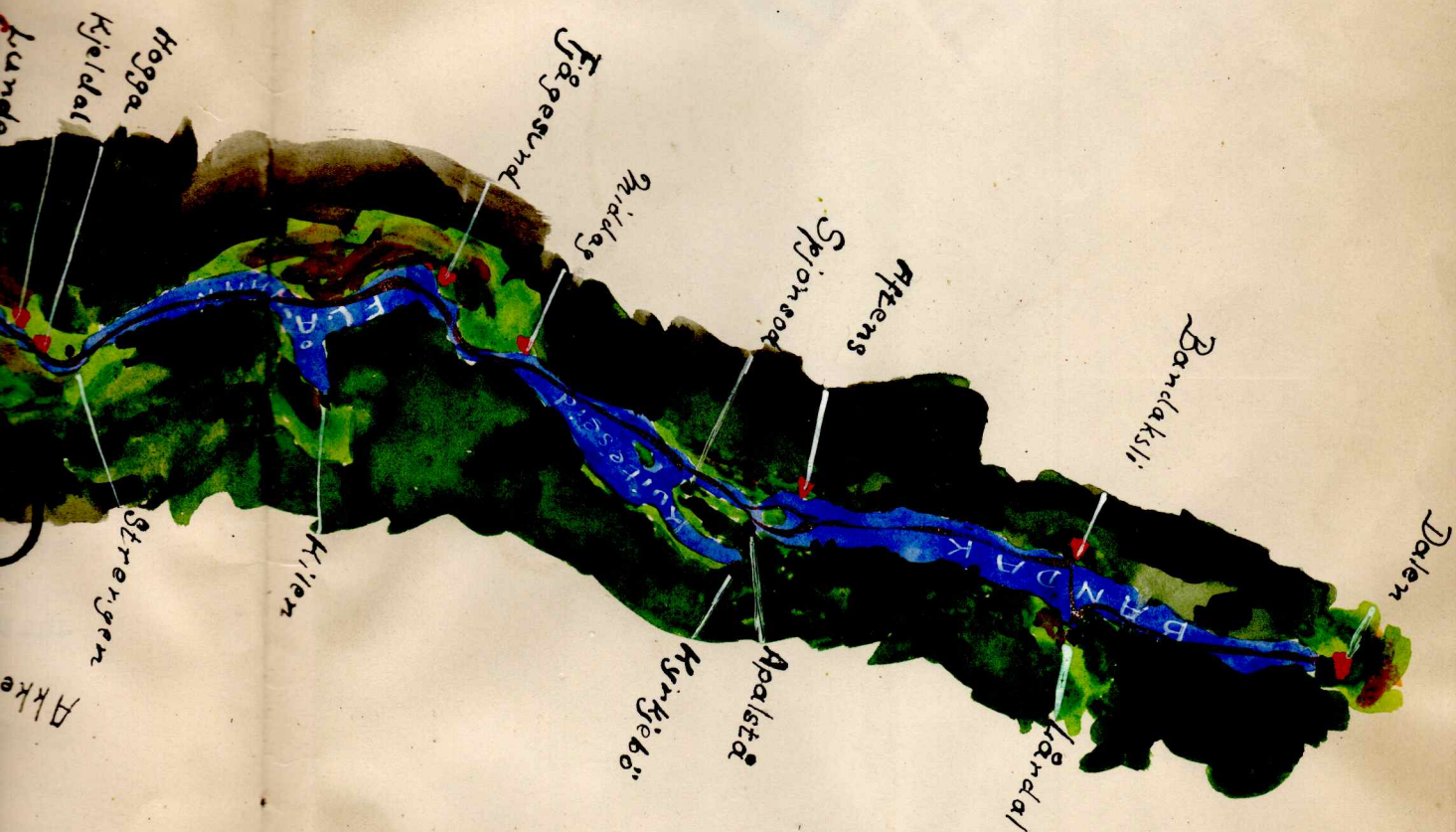
TUR TIL TELEMARКСVASSDRAGET
SOMMEREN 1941
MED 4rer INNRIKKER.



Bredrupske forlag.



— Turen



Fem gode venner på tur i båt de drog
i ett av Norges vakre vassdrag de jog.
Uforlignelig var det i denne skjønn natur
mellom skog, vann og mange seterbur.
Så takk skal i ha mine kjære venner
en liten hilsen fra turen her jeg sender.

Th. H. H.

I de små timer i slutten av påsken 1941, var det tre gode venner som hadde det meget koselig over ett, ja, kanskje flere "glass!"

Da var det plutselig en lang "rek" som kom med en god ide.

Med 4rer i Telemarksvassdraget måtte bli en fin tur. Dette var begynnelsen, og etter å ha alliert sig med to habile, villige venner, blev turen endelig bestemt til start den 21 juni 1941.

Efter diverse forespørsler med Telemarksvassdragets D/S, jernbane og forsikrings-selskap blev klubben forespurt og dens styre var strax villig til å låne oss en lett og god båt.

Mandag rodde Ton-Ton og jeg båten over fra klubben til Filipstad hvor det behaget de øvrige å innfinne sig til velvillig assistanse. Båten blev vel plasert og surret på jernbanevognen med presenning over. Jeg gikk så iveri for å ordne frakten men var nok en smule lett påkledd, gikk dog på med friskt mot og krum hals. Da frakten var utregnet og kasserersken skulde innkassere pengene, sente ynglingen ut ett rop. Dette var visst uvant for jomfruen i de femti å se denslags antrekk.



Litt rødme med en stille flirt var pengene

plaset i luken og vi

skiltes med en tvungen

latter.

Alt lå nu

till rette og vi var spen-

te på de kommende dagers

begivenheter.

Lördag:

Fremmøte

på Oslo V. kl. 17, det

vil si at Major'n møtte

Frem kl. 16 og av en "spesiell" tillatelse fra



mesterens side plaser

han sig i vognen på plas-

sen var sikret. Flinn var

som vanlig "tidlig" ute,

men avreisen blev en halv

time forsinket og det var

ikke hans skyld.

Til å begynne

med gikk underholdningen

litt trøtt trods ivrig for-

søk av Evas magasiner, men

så gled underholdningen over i pokeren og tok

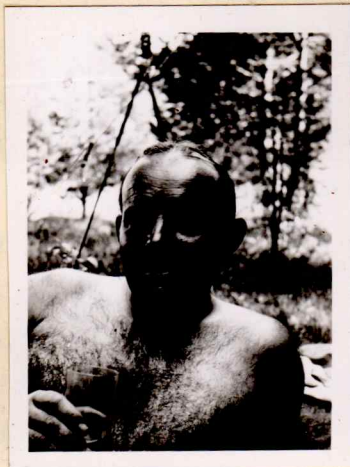
her fast form. Ton-Ton startet med en lant

kapital av 40 øre og åkte sig op til å ha tu-

ren næsten netto.

På Hjuksebø fikk vi oss litt mat





med tidens " friske " öll.
Smörbrödstykkene fulgte
også med tiden, skrapet
smör og litt pålegg på mid-
ten. Det smakte dog godt
allikevel.

Plutselig pif-
te toget og vi måtte ile
ut. Finn og jeg fikk be-
skjed om at vi skulde pas-
sere Hjuksa bru med en spen-

vidde på 84 m. og höide på 64 m. Vi lå på ut-
kik for å se det store sluket men opdaget in-
tet før vi kom til Notodden og der var det
heller ikke noget. Hvis nogen forteller oss
at på denne strekning ligger landets höieste
bro så nekter vi blankt.

Notodden blev trådt av våre föt-
ter kl. 22.30. Vi bestilte strax returvogn til
Lunde st. for båten. Long Fellow var fast bære-
bud og kjørte kjerra med en sikker og stödig
hånd ned til kaia hvor båten var ankommet.



Orden blev efter vel overvejelse, at natten skulde tilbringes på stedet, hvor teltet blev reist blant sviller og rustne skinner. Aften blev forlørt med god appetitt og bestod av en halv kilo røkelaks og røket al som hang til tørk oppe under teltaket. - Efter aften blev opvasken ordnet slik at Long Fellow og Finn, Ton-Ton og Major'n byttet annet hvert måltid, med det resultat at det var om å gjøre å sole til mest mulig opvask for hverandre. Blekksme'n skulde yngre som turens kokk.



Blekksme'n
ödelä nattesöven kl. 6,30
og tok da sin årle morgen-
vask. Efter en bedre fro-
kost, bestående av laks, al, stekt egg og flesk
og en morgendram mellem svillene blev vi mette.
Som morgen-nyhet fikk vi pr tog
de siste hendelser om ktligen. Tyskland hadde
erklært Russland krig.

Söndag:

Vi gikk til köls kl. 2.

sikret.

Den gamle Schlagsdamerene-
ver sikret oss begynnel-
sen og litt grov kjelt på
topp blev turens start

ter
en b
mere
bra.
en l
mann
le o
ikke
sund
fors
låg
op o
feld
men
tale
bras
melt
fell
coxi
var
tills
bunn
be o
mula

27
ter satte en plaster på såret og endelig efter en bedre stuing fant vi ut at det var plass til mere pargass og det var jo synd.

Avreisen fant sted kl 11,05.

Reisen nedover Heddalsvannet gikk bra. Det var et åpent, langstrakt vann og med en liten bris som medvind og Finn som spillemann på coxplassen gikk det i sik sak, men spille og " synge " samt coxe på en gang kan en jo ikke vente alt av ham heller.

Ved Nautesund var nökken litt uforkammet, for plutselig så stod en påle rett op og ned i vannet og feide tett forbi oss, men efter Majorn's uttalelse greide „Særup'n" brasene bra.



Kl. 14
melte sulten sig. Long Fellow hadde overtatt coxingen til vår beklagelse da landsetningen var meget vanskelig og mislyktes flere ganger. Tilslutt fant han en riktig langgrunnet sandbunn med friskt kjölig vann.

Her kom lunchen frem: laks, krabbe og franske sardiner med knekkebröd og primula.

Efter å ha passert jernbanebroen

Det blev en uforlignelig plass.
Klokken 9 kom Sogn og hans bror på visitt.
De måtte være tilskuere til en bedre middag,

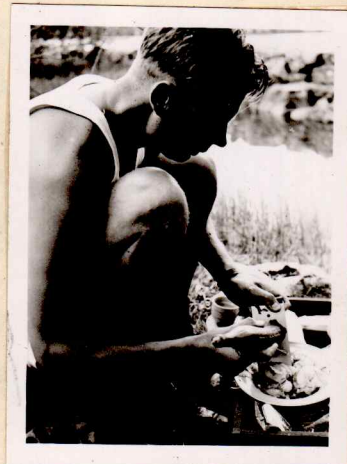


ved Akkerhaugen kom vi ut i Nordsjøen som vis-
te sig fra sin mindre blide side. Vi krysset
dog vannet på best mulig måte og kom inn til
Ulefoss ved 18.30 tiden for å begynne kanalen
som har 15 sluser på seks forskjellige steder,
med en samlet løftehøide av 57 meter.
Efter en sterk diskusjon hvor in-
løpet var blev vi dog enige og satte selvføl-
gelig kursen i galt løp og måtte lose oss ut
igjen, kom inn på den andre siden av steinrøl-
sen og passerte de første sluser, hvorefter vi
skulde finne oss en leirplass. - Mange tilskue-
re var møtt frem for å se "cigarenen" heves og
forsvinn i et nytt slusekammer.
Alt gikk programmessig og kom til
vassdragets perle, en liten øy midt i elven,
stor nok til teltet og båten på sval.

som bestod av kokt laks og Majorn's spesielle salat. Til kaffen fikk de dog en smak av svissrollen og avkjølet punch. En hyggelig passiar og klokken blev 24 da gjestene måtte dra hjem og vi sovnet fortjent inn i rolig søvn.

Mandag:

Reveljen gikk kl. 7 men da var nok morgenfuglen alt ferdig med sitt toilett. Maten blev fortært med glupende appetitt. Særup'n og Long Fellow reiste over for innkjøp sammen. Long Fellow var allerede fornøid av roingen for han hadde puttet en flis i håndbaken som Major'n prøvet å få ut med en rusten, sløv kniv. Blodforgiftning blev resultatet så han måtte til legen. Dette tok tid men kom dog tilslutt tilbake med 4 liter melk, smør og to bröd, samt armen i bind.



Rutebåten gikk kl 9.30 og da skulde vi forlengst ha vært i löipa men de snare morgenfuglet vi var, kom vi ikke i vei før kl. 10.15. Nu begynte slusene for alvor. Vi passerte Eidsfoss med to sluser og kom til Vrangfoss med seks sluser. Denne var noget helt for sig selv, en foss med höit vannfall og vannet spilte i alle regnbuens farver, et syn som

ikke glemmes så fort.

Vi blev

hæftet her to timer på grunn av tømmerfløtningen. Stortiskerne satte pris på dette og satte sine stenger i sving, med et strålende resultat to fluer og jeg flimret på kryss og tvers. Vi fortsatte så videre inn-

over i svinget terrenget

med den skogkledd og vekslende natur, og ankom til Lunde hvor Long Fellow og jeg var oppe og

sikret oss aftenskost, "rømme", melk samt brød. Etter et lett formiddagsmåltid fortsatte vi op-

over i noe flattere natur men meget strøm, forbi Kjeldal med en sluse og til Hoggas innløp. Det-

te var et uforlignelig syn, bjerkeallé med et nydelig grønt teppe over skogbunnen helt ut til vannflaten og avsluttet med en liten kant av

stensetning i vannskorpen. De to slusene var her nok så høye, fossen selv var nydelig med flaske-

grønt vann og hvitt skumsprøtt.

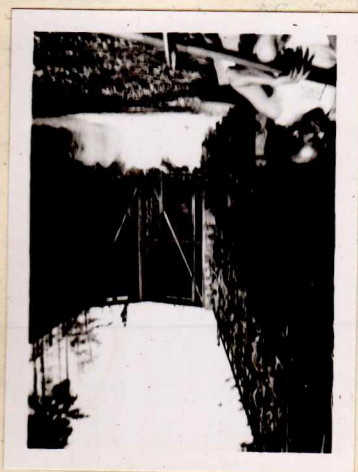
Vi blev enige om å slå leir ved

første plass men det gikk en stund og misnøien eller dovenskapen var begynt for alvor. Vi fant

dog en pen saker og der blev vi.

Middag var kald laks med sur fløte

og salat. Gutta tok her oteren for første gang

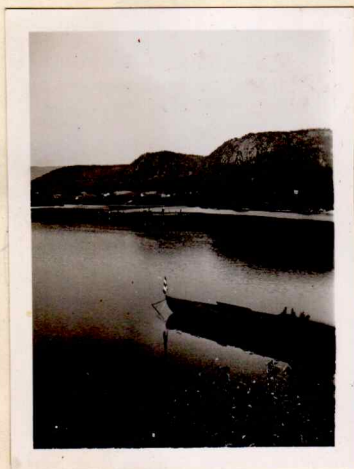


13
9
frem og jeg skulde prøve å sove litt men myggen var ikke enig i dette og så reiste jeg teltet i steden.



Fem gratier underholt mig fra veien så tiden gikk som en rök og gutta blev fristet til lands ved synet av damene. Det var jo St. Hans aften. Fiskingen deres fikk samme resultat som tid-

ligere på dagen og de satte nesen til lands med store forhåpninger men det blev de snytt for da landstigningen fant sted forsvant damene.



Klokken 1 blev rømmegröten servert til glede for gutta og kokken som næsten sovnet i gryta. Vitsene gikk høit og luften var ypperlig i teltet. Myggen svimte som fluer

og Serup'n fikk endelig hevn over Major'n med et voldsomt utbrudd "Salaten".

Tirsdag:

Starten blev som vanlig.
 Etter etpar buktninger med riktlig sterk strøm forlot vi "kanalen" og begynte på Flåvann som til å begynne med var kjedelig og ensformig. Vi nådde Fjægesund hvor vi skulde kjøpe brød, men nei takk san, telefonen var stengt og vi måtte dra videre. Kjøpmannen var så elskverdig å skrive en lapp og vi skulde legge til den første brygge og der skulde vi få brød og melk. Men enten vi var dumme eller så var der ingen. Vi fant ihvertfall ingen brygge, Flåvann sluttet i en krok som snørte sig sammen så vi lurte på om vi kom videre.

Det var forøvrig en pen avslutning med grønne akre og enger på begge sider. Etter noen hundre meter kom Kviteseld oss i møte. Her fant vi en fin lang strand som vi skulde junte vår middag ved, men stranden var av singel som var pen å se på men vond å gå på. Vi inntok her et friskt og deilig bad til alles tilfredshet.

Middagen var lapskaus med renskalet ok-sekjött, jordbær med rømme.



En liten middagshvil blev også bevilget oss. Long Fellow og jeg måtte gå høit til skogs for å få en nogenlunde flate å ligge på, men mid-dagsvinden tok snart slutt på søvnen og vi måtte dra videre til Spjonsodden og her skulde vi kjøpe bröd men det fantes intet, de stod bare og glodde dumt på oss. - Litt lengere borte fikk vi to liter melk av en bonde og snilt var det for de hadde ikke mere enn til husbehov. Vi prøvet så Apalstå men der var det nok ingen kjøpmann i det hele tatt.

Så skulde vi finne oss en leirplass, men det var verre. De gode leirplasser var forlengst forbi, fant dog en plass men den var meget rå --- fuktig altså. Ton-Ton kom med forslag med å ro om natten og dette blev akseptert. Vi spiste en riktig solid aftensmiddag bestående av får i kål, sjokoladepudding, kaffe og punch. Klokken 21 startet vi så atter og kom frem til Bandaksli kl 3.15. Ton-Ton fant her en fin plass bak et vinterfjøs og vi sovnet inn omhylllet av mygg, så søvnen blev minimal.

Onsdag:

drog vi atter videre efter ennu engang ikke å ha kjøpt bröd men henvisning til tvers over til Årdal hvor det var baker på stedet. Her fikk vi et halvt bröd da bakningen ikke var ferdig ennu, fortsatte så til Dalen hvor vi ankom kl 11. efter endel sluttspurter.

Etter frokost og opsetning av
 teltet sovnet vi velforfjente inn. Klokken 20
 drog vi op til Bandak Turisthotell og spiste
 en bedre middag, men kjøkkensjefen fikk her et
 lilleberfennende og måtte forlate midt dagen og det
 som bedre var. De andre fortsatte men flyttet
 ned til Dalen hotell, hvor to nymfer blev deres
 bytte, og her fikk Ton-Ton vist at skredder-
 kunsten stod fullt på holde med hofskredderens,
 hvilket ikke Long Fellow hadde vært fullt så
 heldig med.

Neste dags
 frokost blev bestilt på
 Dalen hotell til kl. 9
 og damene blev inviteret
 til denne, samt ned til
 leiren på ekte kaffe ef-
 terpå.



Torsdag:

Frokosten blev inntatt til avtalt tid men ingen damer kom og vi gikk klokken 10.30.

Major'n blev sent op for å proviantere og da særlig bröd. Han mötte så de meget omtalte damer og underrettet Dem om at det nu var forsent å drikke kaffe.

Så begynte returen med bakeren i Lårdal som mål. Her var det som vanlig ikke no bröd, men nogen gode boller gjorde tjenesten. Da jeg kom ut fra bakeren var det begynt å mørkne over himmelen, ilte ned til de andre og fikk såvidt skjövet båten ut da vindkulen og de første dråper kom. - Farten öket kollosalt i medvinden men det varte ikke lenge för solen atter stakk frem, og klokken 17 var Bandaksli lagt bak oss.



Vi inntok en bedre middag i sundet mellem Bandak og Kviteseid. Det var lapskaus, mixed av oksekjøtt og boller. Vi blev også her mette til en forandring. Som dessert og spiss på det hele var det tre kuer der hadde en ualmindelig interesse for oss og da de

14

Ikke fikk lov til å spise op flaggene på båten vår, tok de vittighetsbladet til Serup'n. Det siste vi så var en naken kvinne som forsvant i svelget med grådig appetitt. Vi fortsatte så videre over Kvitesøyd og på slutten av denne hadde vi en original opplevelse. Vi startet på en helt ny måte ved hjelp av en usynlig stater. Han presenterte sig for herr "Ekko".

Coxen ropte: "Har styrmannen retning?" et godt opphold, så kom ekkoet kraftig: "Har styrmannen retning?" "Coxen ropte: "Alle mann klar?" så godt opphold. Så kom ekkoet: "Alle mann klar," så kom coxen: "Ro", godt opphold igjen, og ekkoet svarte riktig kraftig igjen: "Ro", og vi startet med en strålende og kraftig start.

Turen gikk så videre til fjæresten sund hvor vi fant en liten holme som var nesten umulig å se på grunn av mygg, ingen telt-plass og vi lå her i den frie natur med de pus-sigste ting som myggbeskyttelse.

Freitag:

Vi drog nu med naturens hjelp i en felende fart over Flåvann. På slutten hadde vi et kappløp med oss selv og dampbåten, tak på tyvetak og femti med, men vi vant og kom først til Høgsa. Her gikk vi inn i slusen strax efter båten og slo teltet op på en deilig odde. Fiskerne fikk nu prøve kunsten for alvor. Major'n fikk "en" pinne så stor som en lille-

finger men uttalte da: " Det fikk da være grenser for hvad der kunde bys en". Det var også det hele vi fikk av fisk der på plassen. Ton-Ton hadde også samme lykken men merket ikke fisken og slengte den ut igjen, men jeg hadde noget bedre, et langt slukkast som kom midt ut i en liten steinøy og dermed gikk den sluken.

Her fikk vi også for første gang den melk vi ønsket, hele 6 liter og 2 liter flöte så vi frotset litt nu.

Middagen bestod av ertesuppe, hermetisk oksekjøtt og boller, til dessert rabarbragröt med flöte, men dette smakte dem " ikke ".

Efter endel kortspill og litt underholdning av Serup'n gikk vi til ro. Om natten ösregnet det kraftig men et



godt telt og höit under taket kunde det gjerne være skypompe for vår del.



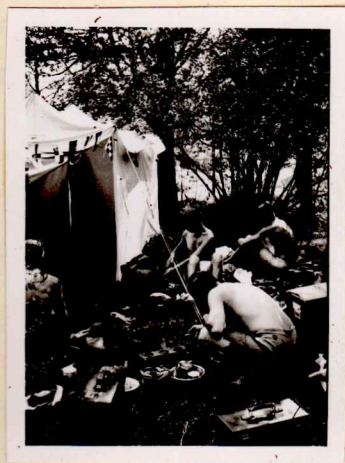
Lördag:

Da var det for første gang over-
skyet og delvis duskeregn. Da vi ikke hadde nogen
middagsmat bestemte vi oss for å dra til vår
sluttsatsjon Lunde. Det var en kort reise på
vel en time gjennom to sluser og vi slo leir ved
Lunde ved et nydelig somphull og masse mygg. Ja,
vi var i det hele tatt flinke til å opsoke myg-
gen på hjemturen, men allting blir en vane. Bå-
ten blev båret op til jernbanestasjonen og gfort
i stand til transport hjem. - Jernbanevognen var
riktig nok ikke kommet men kunde ventes i løpet
av natten.

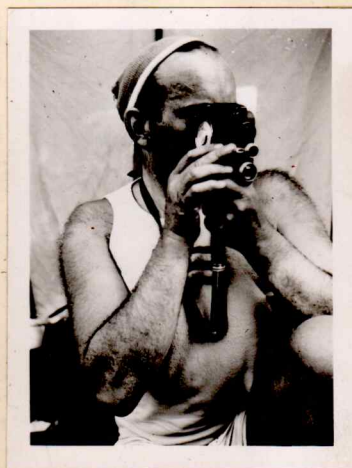
Vi gikk så over til middagagen som
Long Fellow og jeg skulde skaffe, men over alt
hadde de intet. Tilslutt fikk vi på meieriet
rømme og i en fiskeshod fire ferske sild samt seks
saltsild. Middagen blev bra avsluttet med ekte
sviskegröt med följe.
Så blev det kortspill og vitser
med rømmegröt som aftenens clou.

Söndag:

Atter strålende vær men trods det fikk vi turens alvorligste nøtt å knekke. Det var forbudt å sende gods med jernbanen og båten blev liggende på Lunde stasjon, men vi var optimister og ventet til vi kom til Oslo for å greie brasene da, og det greide vi og.



Dagen gikk forövrig med pakning, badning og kortspill, samt nogen meter film.



Toget gikk kl 15.20 men var en time forsinket og vi begynte med å spille kort i stasjonens park med fyrstikker som penge er-sats for det vilde muligens ikke se bra ut med klingende mynt. Fyrstikkene skulde siden vekslas om men det blev det ikke no av. - Toget kom og vi fikk plassert pargassen vår, forsvant så inn i spisesalen hvor vi skulde ha en bedre middag. En riktig festmiddag skulde det bli til avslutning men menyen blev dog av en merkkelig sammen-setning:

1. tre stk. brød med a la stuert krabbe.
2. litt tørt brød vi selv hadde med
3. fire stk. "sildolje".
4. fire Coca-Cola
5. tre Solo
6. en rødvin
7. en hvit spansk landvin
8. en rød ditto
9. en rinskvin.

Det blev livlig og vi merket lite til sulten.

På Kongsberg gikk Ton-Ton og

Major'n av. De skulde dra til Numedal på fiske, men vi andre hadde fått erfaring av fiskingen til disse to herrer og dro videre til Oslo.

(Jeg var litt slappkjefta og ved-det en flaske whisky på at de ikke kunde skaffe ørretmiddag til oss alle når de kom hjem og dette skulde i så tilfelle fortæres hos mig, men den gang ei, sa Tordenskjold. Jeg måtte ut med en flaske whisky og mere til som forøvrig var en meget hyggelig avslutning på turen).

De to damer som gutta hadde undetholt på Dalen kom på ved Bö st. og satte sig over til oss, og vi fikk en hyggelig prat sammen til Drammen hvor de forsvant for å dra hjem til Tönsberg, Så satt vi tre igjen og hadde det riktig koselig inntil vi fikk en bötte vann over hodet. På Heggedal kom konduktören inn og fortalte at det var mobilisering av menn mellem enogtyve og femogförr. Dette satte en stor demper på sluttspurten, men heldigvis viste det sig å være bare rykte.

Vi ankom til Oslo V. kl 23.15 og skiltes efter någon hjertelige håndtrykk med takk for en strålende og uforglemmelig tur.

Båtens hjemreise.

Efter meget besvær og mange vanskeligheter fikk vi Stronge pr telefon og han mobiliserte mannskap fra Skien til Lunde og hentet båten ned til Skien igjen hvorfra den blev sent pr båt til Oslo og ankom i god behold samme dag som ophevelsen av restriksjonene på jernbanen.

----- " " -----